

Joel Kumlin

13 juli 1898 – 30 oktober 1978

Joel var en genuin autodidakt. Inspirationen till att börja skära i trä kom redan vid en utställning under Sala 300-års jubileum 1924. Där visas en utställning av träskulpturer. Att skapa i trä var något han hade fått i arv från sin farfar Gustaf, som hade tillverkat snusdosor och möbler som han sedan hade avyttrat på olika marknader. Farfar som var från Usansbo, mitt emellan Varmsätra och Rutiga huset i Kärrbäck, hade filosofin "att man måste kunna se det färdiga resultatet innan man börjar arbeta". Något som han själv också levte efter.

- Det betyder att måste vara utrustad med fantasi och som torpare i all sin dar har man varit tvungen att mobilisera en sjujåkla fantasi för att kunna existera. Den egenskapen har man fått träna hela livet.

Men som många som växte upp på landsbygden i början på 1910-talet under knappa omständigheter gick tiden åt att få in pengar till den basala försörjningen. Han jobbade med att dika, hugga i skogen och arbeta i sågen.

Lusten att skapa var inte borta under dessa år. Ibland hände det att han tog en stock i sågen som hade en intressant form och fantiserade vad hans skulle kunna göra med den. För att i nästa sekund väckas ur drömmen av uppdragsgivaren.

Han gjorde ofta grupper av människor och djur som skildras i olika situationer; ett jaktlag, en timmerkörare med hästar och lass, en plöjare, ett par kämpande älgtjurar, en grupp gummor på ljugarbänken osv. Allt framställt utan levande modeller utan endast hans känsla för det som är anatomiskt korrekt. Ett stort antal sådana grupper finns i gårdarna i Norrby.

I början på 70-talet övertalades han av konstnärskollegan Gustav Eriksson att ställa ut i dennes magasin i Norrbäck, där det finns en ateljé och utställningslokal. Ett av Joel's stora problem var att prissätta och ta betalt sina alster. Med hjälp av Gustav fick råd och mod till hur han skulle gå tillväga med det.

Rycket om dessa träskulpturer spred sig i när och fjärran, och många kom beställde figurer eller köpte från det som han redan hade i lager. Bland annat sålde han en hästskulptur till operasångaren Rolf Björling till dennes 50-årsdag.

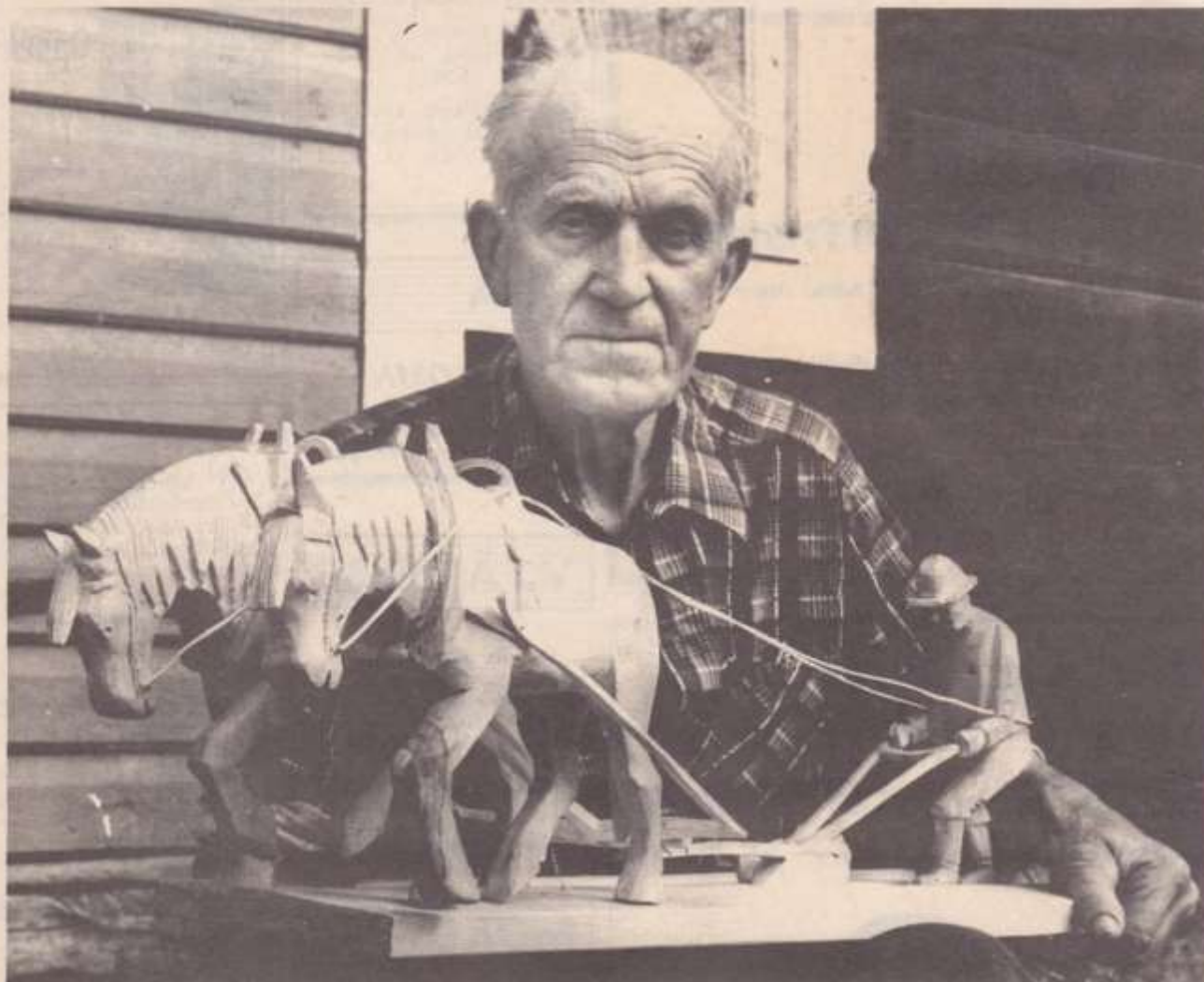
Att skapa i trä blev en sysselsättning efter pensionering. En bra terapi då han bodde ensam i stugan, nu hade han sällskap av sina figurer. På hösten tog han in hyvelbänken i stugan och där blev den kvar till sen vår. Under vinterhalvåret när snön och kylan kommer har han sin största inspirationsperiod. Då blev det lite si och så med matlagning och nattsömnen.

Att få tag i bra arbetsmaterial var ett problem. Han föredrog att skära sina figurer i lind. I brist på lind använde han björk och asp.

De stunder som han kopplade av från träsnideriet ägnade han sig åt att teckna och måla i olja.

Thomas Kumlin

KONSTNÄRLIG PENSIONÄRSHOBBY

"Plöjaren" är Joel Kumliens senast färdigställda arbete.

Att som pensionär ha en sysselsättning, som gör att man aldrig har det långsamt, aldrig känner sig ensam, glömmer att äta och till och med försäkar att sova, när man är som mest engagerad, är inte allom förunnat på gamla dar. I Norrbäck utanför Sala finns ett par 73-åringar, som har det gemensamt, att de sedan ungdomen varit konstnärligt intresserade var och en på sitt sätt, men i den hårda verklighet, som kännetecknat deras vardag fram till pensionsåldern bara stundtals kunnat stjåla sig till

tid för att måla eller skära i trä. För dem innebär inte pensionärlivets högtidsstunder att tillbringa några timmar på ljugarbänken utan att få sitta vid staffliet och måla eller att skapa i trä vid hyvelbänken framför allt under mörka, kalla och långa vinterkvällar. Den som är nyfiken på resultatet av deras skaparmöda kan göra sig en tur ut till Norrbäck, där de båda ställer ut.

Forts. sista sid.

2

SA 1971-06-05

KONSTUTSTÄLLNING

i Norrbäck, Sala

Joel Kumlin

utställer träskulpturer.

Gustav Eriksson

utställer oljor.

Öppet: 5 - 15 juni kl. 13-20.

2

Forts. från sid. 1

Av de båda, som här åsyftas, är den ene tidigare känd och omskriven i dessa spalter, Gustav Eriksson i Norrbäck, som målar av hjärtans lust och ställer ut företrädesvis på sin gård, där han inrett ett f.d. magasin till ateljé och utställningslokal. Men man har även varit representerad i mer kvalificerat sammanhang. Han har deltagit i Liljevalchs vårsalong. Den andre begär nu sin första expo. Hans namn är Joel Kumlien, en vital 73-åring med avgjord fallenhet för träsnideri. Gustav har övertalat honom att ställa ut och han har 8-10 grupper av figurer, som skildrar människor och djur i skilda situationer; ett jaktlag, en timmerkörare med hästar och lass, en plöjare, ett par kämpande älgdjurar, en grupp kvinnor på "sladderbänken" för att nämna några exempel. Han skildrar dem på ett realistiskt sätt och besitter med tanke på att han är en genuin autodidakt god insikt om vad som är anatomiskt riktigt. Ändock har han inte haft modeller för sina arbeten.

— Jag säger som min farfar, Gustaf Kumlien i Usansbo, som var slängd i att skära snusdosor i trä, att man måste kunna se det färdiga resultatet, innan man börjar arbeta, säger Joel Kumlien.

— Det betyder att man måste vara utrustad med fantasi och som torpare i all sin dar har man varit tvungen att mobilisera en sjujåkla fantasi för att kunna existera, konstaterar han. Den egen-skap har man fått träna hela livet.

INGEN NYBÖRJARE

Joel Kumlien är ingalunda nybörjare. Vad som initierade honom var en utställning av träskulpturer, som visades vid Sala-utställningen 1924. Då väcktes latent anlag, som sannolikt gått i arv, åtminstone från farfar Gustaf, som inte bara gjorde snusdosor utan även möbler, som han sålde på marknaderna.

Men som så många av hans egen generation, som är född och uppväxt på landsbygden i knappa omständigheter, har kampen för tillvaron blivit det primära och att skära i trä har sannerligen inte varit liktydigt med att skära guld med täljknivar. Joel Kumlien har dikat, huggit i skogen och arbetat i sågen för att klara utkomsten. Lusten att skapa har kanske strypts av insatsen för det timliga, men den har aldrig gått att ta död på. Joel Kumlien minns mycket väl hur han stod i vedboden och försökte få ut något av en stock eller ett stycke trä, som naturen själv begåvat med intressanta former. Ofta blev han överraskad av sin arbets-givare och fräntagen nöjet.

Men detta betyder inte att han varit överksam i sitt skapande genom åren. Åtskilliga grupper från hans hand kan påträffas i gårdarna i Norrby och när han nu som pensionär fått tid att verkligen ägna sig åt det han så gärna önskat,

så har alltför människor både från när och fjärran sökt upp honom för att göra beställningar eller köpa av det han redan haft i lager.

— Men Joel Kumlien har inte haft förstånd att ta betalt, säger Gustav Eriksson. Det instämmer han i. Mina svåraste stunder är, när jag tvingas prissätta, vad jag åstadkommit, säger han.

ÅLDERDOMENS TERAPI

— För mig är detta med att skapa i trä i första hand en sysselsättning, ett slags ålderdomens terapi, som jag perkligen är lycklig över, säger han. Jag bor ensam i min stuga men är ändå aldrig ensam, när jag har min sysselsättning och mina fugurer. Jag tar in hyvelbänken i stugan på höstarna och håller ofta på och arbetar tills golvet blir svårframkomligt av spånor och det är dags att städa upp en smula. Jag kan glömma att äta och när jag är som mest i tagen kan det hända, att det blir litet klen beställt även med nattsömnen.

VINTERN INSPIRATIONENS TID

Vintern är för Joel Kumlien på något sätt inspirationens tid. Sommarhalvåret är i sin skönhet en smula distraherande. När kylan och snön lägrar sig kring stugan och mörkret faller, då kommer både inspiration och arbetslust, försäkrar han. Under vintern och våren har han hunnit göra 26 grupper.

Ett av de stora bekymren han har är tillgången på trä. Helst skulle han vilja ha obegränsat med lind. Det är tydligen ett träslag, som är svårt att få tag på, men även björk och asp får duga.

De stunder han tar igen sig från träsnideriet, ägnar han bl.a. åt att teckna och måla.

åkej.

Konstintresserade salabor ställer ut

mlin

Gustav Eriksson, t.v. och Joel Kumlin visar upp ett par av utställningsverken.

Två konstintresserade och kunniga salabor, Gustav Eriksson, 71 och Joel Kumlin, 73, ställer i dagarna ut sina verk i den förres hem. Eriksson har tidigare under de senaste fem åren anordnat utställningar, medan det för Kumlins del blir den första. Han ägnar sig främst åt skulpturer men också i mindre skala åt måleri. Eriksson, som varit representerad hos Liljevalchs, har hunnit med åtskilliga tavlor genom åren. För honom har konsten blivit ett jobb på heltid sedan han pensionerats och överlätit gården åt en son.

Helt och hållet har Gustav Eriksson inte lämnat jordbruksredskapen för penseln. Jag deltog nyligen i vårsådden, berättar han. Naturmotiven intar en central plats i hans konstskapande och man finner motiv från många olika håll i vårt land. Givetvis är Sala och dess gamla historiska platser rikt representerade, men vackra naturmotiv från andra håll i länet och bl.a. de sydligare delen av landet finns med i kollektionen.

— Årstiderna vill jag gärna teckna ner, säger han. För mig är naturen vacker i alla for-

mer och under alla årstider. Även en rad personmotiv finns upphängda i utställningslokalen som kommer att hållas öppen ett par veckor framåt.

Joel Kumlin

har i snart femtio år haft konstskapandet som hobby. På äldre dagar har det blivit hans verkliga sysselsättning. På en utställning i Sala i samband med kungabesök bevittnade han med intresse hur en smälänning skapade skulpturer. Han beslöt att söka slå sig på detta och på den vägen är han än. Djur och gubbar förekommer mest i hans produktion, och det är åtskilliga timmar Kumlin ägnat detta knäpande under många år. Det har varit ganska stor åtgång på hans skulpturer, som tydligen vunnit folks gillande.

Sala Allehanda den 11 april 1978

(man får växla lite mellan följande 6 sidor för att läsa hela artikeln):

Dagarna bara rinner iväg när Joel snidar

— Jag stormtrivs och vet bara inte hur jag ska hinna göra allt jag vill göra, åldern tar sitt. Man är ju inte så ung längre.

Joel Kumlin i Norrbäck utanför Sala fyller 80 år i sommar. Dagarna i ända sitter han vid hyvelbänken och snidar gubbar och djur. En äkta efterföljare till träsnidaren "Döderhultarn" är Joel minsann. Det är stor efterfrågan på Joels alster. En gång kom en tysk besökare och ville handla.

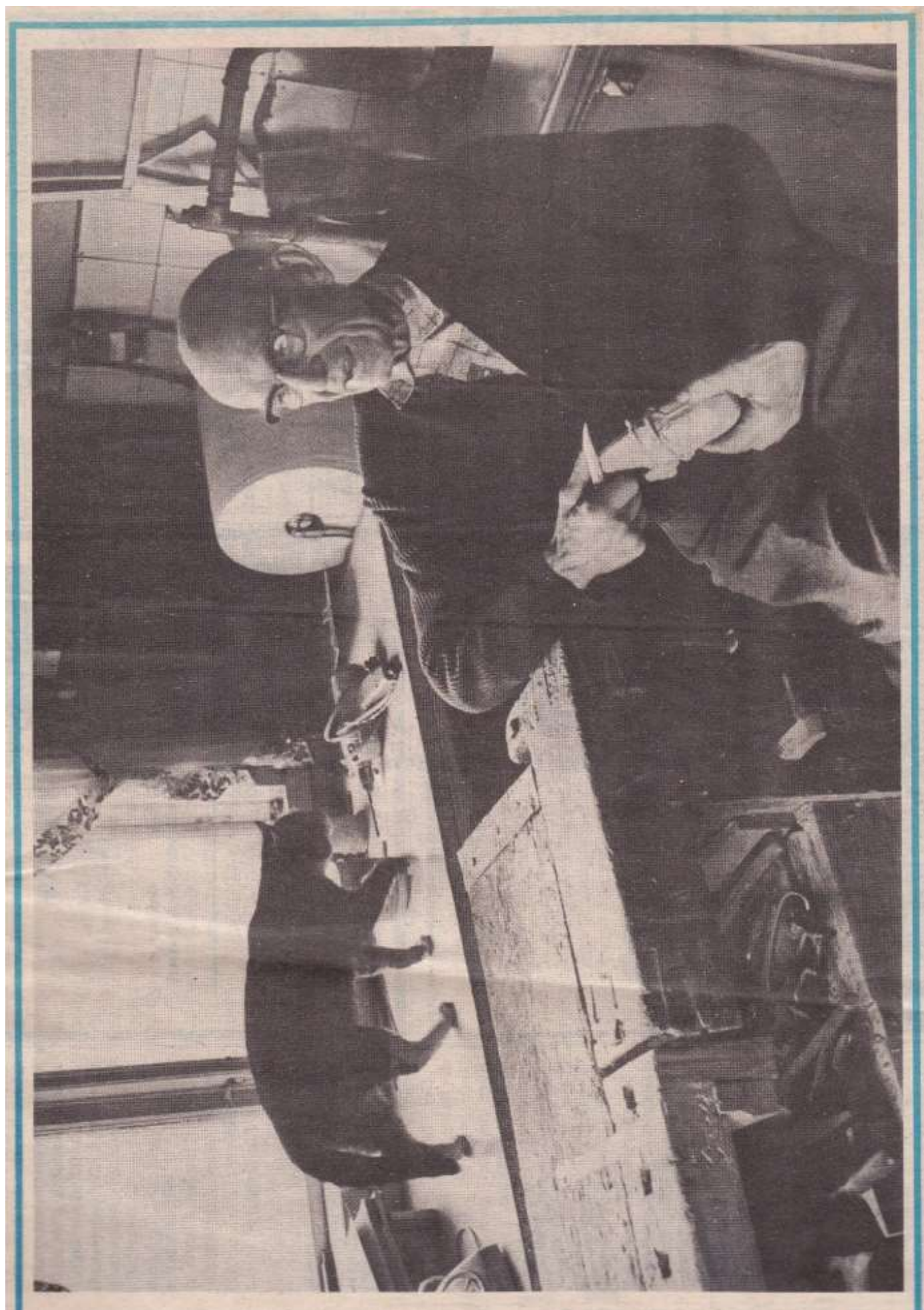
— Han fick ha tolk med sig för inte förstod jag vad han sa inte. Han langade upp tior på bordet så det såg ut som en kortlek låg där, berättar Joel.

Men det är inte bara träsnideri som Joel Kumlin är hemma på. På söndagarna kopplar han av med att måla i olja. I kam-maren hänger många bevis på att Joel behärskar måleriet.

Detta intresse för konsten har Joel Kumlin burit på under hela livet, men under sina yrkesverksamma år hann han förstås inte utveckla den i den grad han ville.

Se sidan 7

Vid hyvelbänken i köket sitter Joel Kumlin ofta och gärna med sina sniderier. På sommaren blir det istället täljars-tunder i solen vid husknuten.

Norrbäcks egen "döderhultare" gör gubbar från morgon till kväll

Visste ni att Norrbäck strax utanför Sala har sin egen "döderhultare"? Jo, nog lär det vara så alltid, konstaterar man efter att ha varit och hälsat på hos Joel Kumlin, träsnidare till professionen numera. I en liten stuga bestående av kök och kammare huserar han tillsammans med sina bästa vänner, katt och hund. Runt omkring ho-

nom finns spår av hans verksamhet, han snider och täljer fina föremål från morgon till kväll. Om söndagarna kopplar han av med att ta fram staffliet och där trollar han fram de mest underbara oljemålningar. Joel Kumlin fyller 80 år till sommaren och har på äldre dar fått tillfälle att leva ut sina drömmar på heltid.

Joel Kumlin har sysslat med lite av varje under sina yrkesverksamma år — grävt och dikat, varit stabbläggare vid sägen — men hans stora intresse för konsten har han alltid burit med sig i bakhuvudet vad helst han sysslat med.

— Jag var på en utställning 1924 när konungen var i Sala i samband med jubileet, berättar Joel Kumlin. Då tändes gnistan hos mig att börja snida i trä. Sedan gick det bara stav farten . . .

— Jag stormtrivs med mitt arbete och vet bara inte hur jag skall hinna göra allt jag vill göra, åldern tar ju sitt och nan är ju inte längre så ung,

fortsätter Joel Kumlin.

I köket står en hyvelbänk, väl använd, och på diskbänken står pytsar med penslar i. En gammal radio står i ett hörn, förutom en telefon uppvisar stugan inte några större moderniteter. TV saknas, men Joel förklarar att han har inte det ringaste intresse för varken radio eller TV.

— Nej, det har ju sannerligen inte, skrattar han till svar. Gud bevara mig för den apparaten. I den står ju för det mesta bara en massa "skräffockar" och tutar som om de skulle ge sig ut för att skrämma vargar. . .

— Nej, det har gått på tok för långt och fantasin tycks ha tagit helt slut för programmakarna på Sveriges Radio . . .

• Täljer från morgon till kväll

Joel Kumlin är en levnadskonstnär som gör vad som faller honom in. Stiger upp klockan 6 på morgonen och börjar att bearbeta de stora trästycken som han sedan får fram de mest underbara, nästan "levande" gubbar och djur utav.

— Dagarna bara rinner iväg, jag har fullt upp att göra alla beställningar som strömmar in från när och fjärran, berättar han.

Ibland får han ta emot långväga gäster som kommer till honom efter att ha hört talas om hans hantverk.

• Tysk kund

— En gång kom det en tysk hit, han fick ha tolk med sig för inte förstod jag vad han sa inte, han ville handla utav mig och langade upp tiot på bordet så det såg ut som en kortlek där de låg . . .

Allt vill emellertid inte Joel avyttra, en del behåller han själv och placerar i kammaren. De pengar han får in för träarbetena köper han nytt virke för. Några större förtjänster blir det sällan och Joel har aldrig gett sig på att räkna ut timpenningen för sitt hantverk.

• Köpte tillbaka första "gubben"

Den första gubben Joel gjorde, samma år som jubileet, står i kammaren på en hedersplats.

— Ja, jag gav bort den till en liten pojke som fyllde fem

år det året, men jag har lyckats skaffa den tillbaka efter mycket om och men. Jag ville ha den tillbaka just därför att det var den första jag gjorde, berättar han.

— När jag var som mest produktiv gjorde jag 48 stycken trägrupper på ett år, då gick det undan med kniven vill jag lova.

Förra året blev jag sjuk, fick en tumör i matstrupen, men i Uppsala reparerade de mig så nu har jag bara att ta igen sjukdomstiden, fortsätter Joel. Jag klagar inte på något sätt, jag bor där jag trivs och får pyssla med det jag allra helst vill. Ibland kommer det besök och det tycker jag är trivsamt, speciellt om det kommer några små barn och hälsar på.

Joels "söndagsjobb" består i att måla taylor och i kammaren hänger många bevis på att han behärskar denna konst minst lika bra som träsnideskonsten.

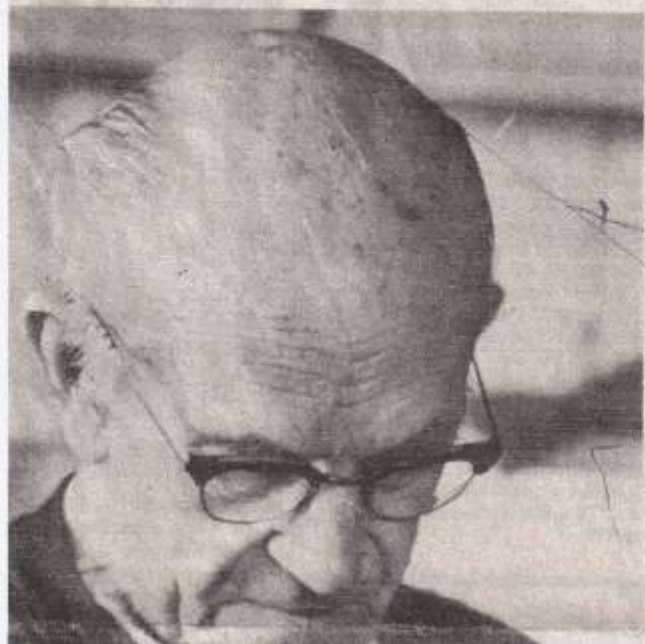
• Inga fler kistor

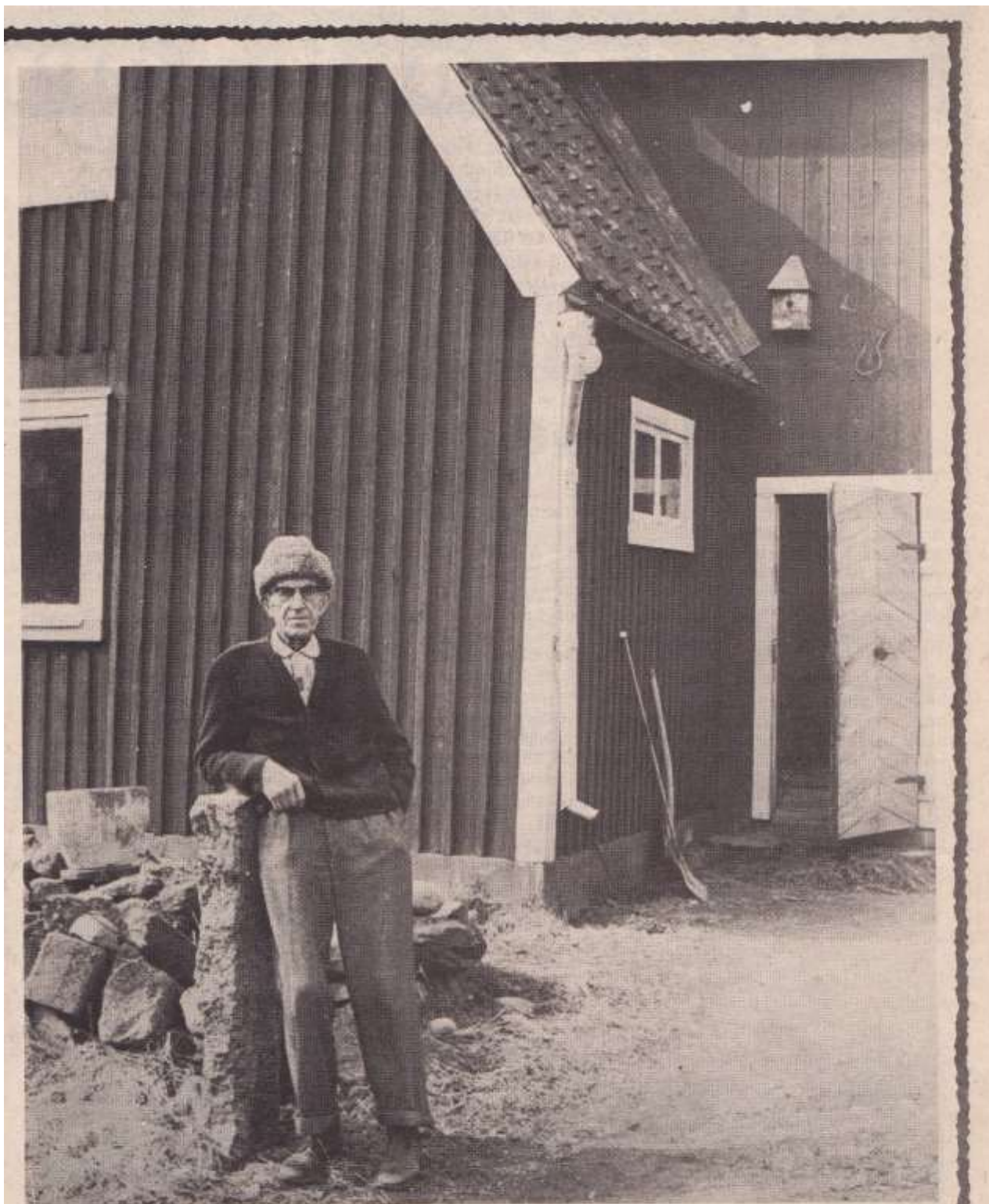
— Jag snidar i björk för det mesta, det är billigast och dessutom ett lätthanterligt träslag. Men jag kan snida i vad som helst. Alltid blir det väl något utav det . . .

Förr i världen gjorde jag kistor, men det har jag slutat upp med under det sista året, det blir för arbetsamt med att stå och säga upp allt virke för hand och sedan hyvla så stora ytor. — En kista skall jag dock göra, åt en liten flicka som jag har kvart, men sedan får det vara slut med det görat . . .

Många i Norrbäck har Joel Kumlins kistor i sina vardagsrum, han har genom årens lopp tillverkat många som sedan har givits till grannar och släktingar.

Kring Joels stuga har det

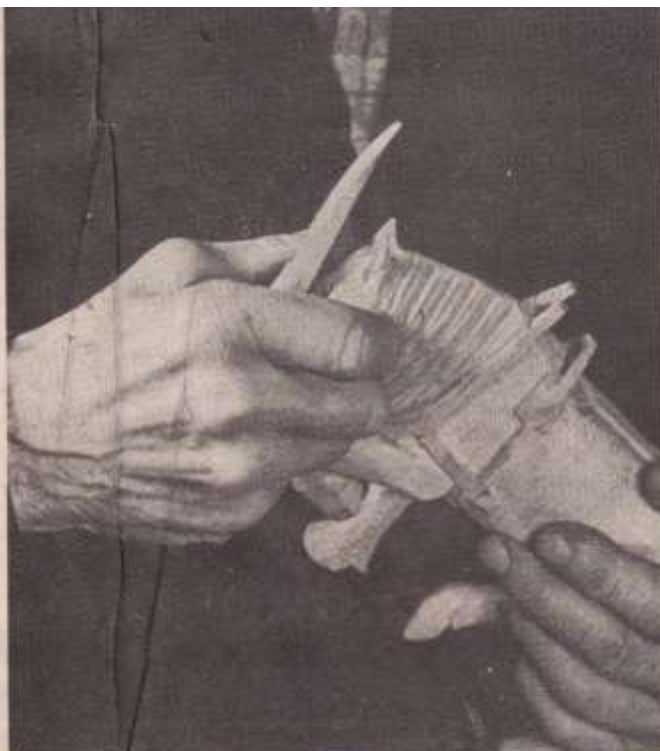
Joel Kumlin utanför sitt hus i Norrbäck . Snart flyttar han ut hyvelbänken i trädgården och snider vidare i sommarsolen.

under senare år vuxit upp en och annan sommarstuga och när det blir dags för semest-rarna kommer sommarstuge-gästerna ut till honom. Då vankas det kaffe och försälj-ning i den lilla stugan.

• **Klarar sig själv**

Joel sköter det mesta själv, när det gäller matlagning och

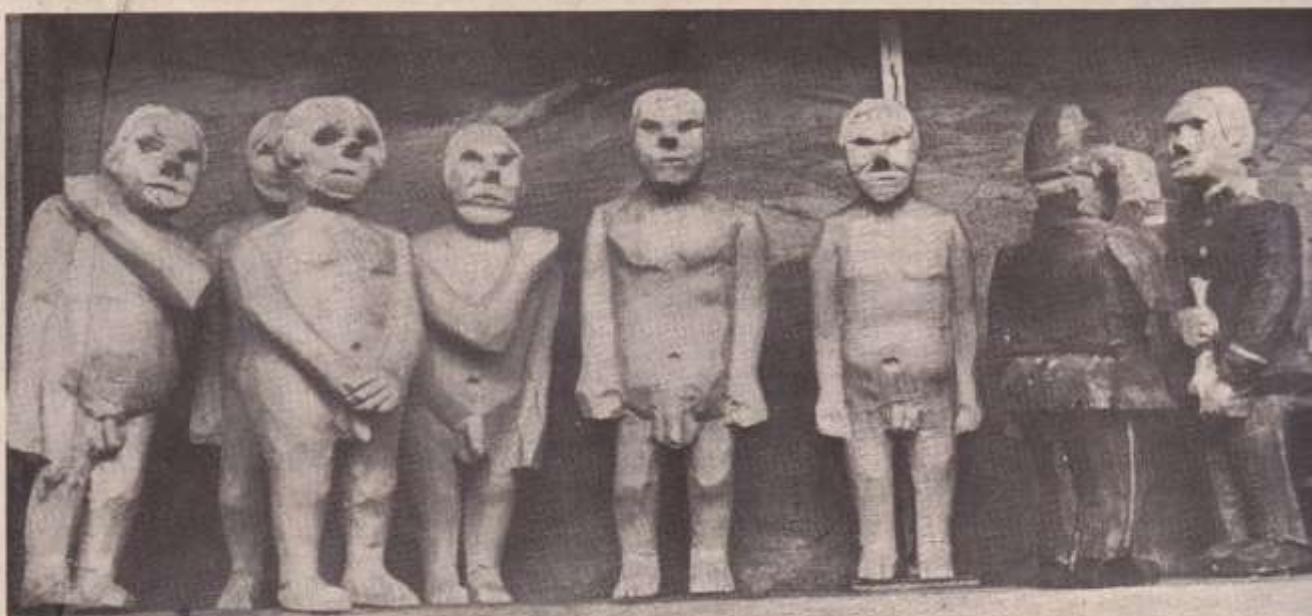

Med säker hand täljer Joel Kumlin på en häst.

*I köket vilar Joel sig mot hyvelbänken som han tillbringat
åtskilliga timmar vid under senare år.*

Ett av de finaste arbete som Joel gjort under årens lopp måste man säga att "Mö"

Klarar sig själv

Joel sköter det mesta själv, när det gäller matlagning och städning, han är mycket väl medveten om att han är berättigad till kommunal tillsyn och hjälp, men har avböjt sådan hjälp så länge han själv klarar av det.

— Jag undrar om någon skulle vilja städa hos mig, när det flyger stickor och strån kring i huset mest hela dagarna, säger han småleende.

— Jag säger som Döderhultaren: "vi kör ett år till och då tror jag att det blir billigare att lägga om golvet istället . . ." citerar Joel Kumlin.

— Om somrarna sitter jag ute vid husknuten och täljer i solen, det är härligt, men än är det långt dit, säger han och stänger dörren till det lilla huset. Vi lämnar honom i vårsolen, en erfarenhet rikare, nämligen den att det i Norrbäck finns en konstnär som mycket väl kan jämföra sig med Döderhultaren av hans konstverk att döma.

Joel tar genast itu med en ny "beställning", ett par plogdragande hästar. Sedan väntar ytterligare en beställning på ett dansande par. Någon musik för att trola fram den beställningen behöver han inte, den görs på känn kan man snarare säga . . .

**Text: Anitha Folkesson
Foto: Christer Green**

Här ses en av de trägrupper som Joel Kumlin tillverkat i år. Ovanför honom hänger några "söndagsarbeten" som gjorts under årens lopp.

änken som han tillbringat under senare år.

måste man säga att "Mönstringsgruppen" utgör, 14 "gubbar" i samma grupp!

Ur boken *Sörbäck En by i Norrby socken* 2017 (sid 304) av Ann-Marie Olofsson:

Joel Kumlin 1898-1979, Norrbäck, målare, träsnidare

Joel Kumlin

Foto: H. Johansson, Sala

Joel Kumlin var född 1898 i Norrby och son till Johan Fredrik Kumlin f. 1870, och Beda Axelina Karlsson f. 1871 i Västerås. Fadern stod som arbetare vid Usansbo gård då Joel föddes. Fadern arbetade också på sågen i Varmsätra och med diverse arbeten på olika gårdar. Han var med och byggde Öja skola 1912. Det var många skämtsamheter som rådde vid bygget. En skröna som levat kvar var att Johan Kumlin lurades att krypa i en tjärad ventilationstrumma under skolan för en belöning på tio kronor.¹ Senare bodde familjen Kumlin i Norrbäck.

Joel Kumlin var bl. a. med vid kryckeståten på Svångbacken 1922 då Hildur Pettersson gifte sig, och i Norrbäck 1925, då Astrid Ahlenblad förenades i äktenskap med Gustav Eriksson. Den 5 november 1922 gifte sig Joel med Anna Elvira Norlén f. 1901 i Norrby. Joel var då jordbruksarbetare på Karlsborg, Norrbäcks ägor. Vigsselförrättare var J. Höijer. Innan giftermålet hade han byggt Björkliden på sin fars mark i Norrbäck. Paret fick sönerna Kalle och Georg.

Anna-Britt f. Hansson, dotter till Göte Hansson, och hennes man Göran Lindman, förvärvade Björkliden 1979 efter Joel Kumlins dödsbo.

Joel målade bygdetavlor i olja och var träsnidare. Hans alster finns i gårdarna i trakten.

Prov på Joel Kumlins alster

Träsnideri på hembygdsgården av Joel Kumlin från 1977 Foto 2013

Ur boken *Sörbäck En by i Norrby socken* 2017 (sid 305) av Ann-Marie Olofsson:

Häradsdomargården

Målning i större format av Joel Kumlin 1948. *Tillhör gårdsägarna*

Potatisplockning

T. v. oljemålning av Joel Kumlin *Ägare K E*

T. hö. bröllopspresent till Ragnar och Karin Eriksson, Norrbäck, i träsnide, 1949

Ägare: Karin Eriksson, Norrbäck

Joels målningar: Med tillstånd från hans släkt.

Se också hans målning av Sagån i kapitel 13!

Häst som skos

Dödsfall

Joel Kumlin

Småbruksägaren Joel Teofil Kumlin, Björkliden, Norrbäck, Norrby, avled på lördagen i en ålder av 80 år. Han var född i Norrby.

Med Joel Kumlin har en arbetare av gamla stammen gått bort. Hans teknik att sköta dikesspaden och yxan var allom känt. Han var också en naturmänniska, och allt som hände i skogen låg honom varmt om hjärtat.

Hans stora hobby var träsnideri och målning och motiven för dessa var också i regel hämtade från skogen och jordnaringen. Han var något av en levnadskonstnär. Gäster långväga från besökte honom för att se hans träsnideri och målningar.

Närmast sörjande är barn och barnbarn.

Vår käre Far och Farfar

Joel Kumlin

* 13/7 1898

har idag stilla insomnat. Sörjd och saknad av oss, övrig släkt och vänner.

Norrbäck den 30/9 1978.

BARNEN
Barnbarnen

Solen har dalat dagen är slut
Stilla är klappande hjärtat
Skönt är att vila från lidandet ut
Vila från allt som har smärtat.

Jordfästningen äger rum lördagen den 7 oktober 1978 kl. 11.00 i Norrby kyrka. Efter akten inbjudes till Rest. Gillet.

Joel Kumlin, *Bonde vattnar två hästar*, träskulptur.

Joel Kumlin, *Kristina Kyrka*, oljemålning 1934, 54 x 70cm.

Joel Kumlin, *Båthus i Roslagen*, teckning 1941, 25 x 18 cm.

Joel Kumlin, *Hästar som vattnas*, trärelief 1946, 46 x 27 cm.

Joel Kumlin, träskulptur 1965. Metropol Auktioner.

Joel Kumlin, *Häst med vagn*, träskulptur 26 cm.

Joel Kumlin, *Häradsdomargården, Sörbäck*, oljemålning 1948, ca 100x150 cm.

Joel Kumlin, oljemålning på pannå 1973, 39 x 61 cm.

Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap från VM-Travarna ideell förening i Möklinta.

Text på baksidan: *Marknad i Nora stad i början av 1800-talet.*

Joel Kumlin, *Mönstringen*, skuren och bemålad träskulptur 1973, 97 cm.

Monika Wernick JOHN... > > Auktion (Mönstringen av J... > +

online auktionverket.se/127587-mönstringen-av-joel-kumlin/

Mest besökta Kom igång Färlag på webbplatsen WebSite-galler

Hem Aktuellt Köpa Sälja Värdering Kontakt Tillbaka till Logga in/Bli kund English

Stockholms Auktionsverk Online Utökad sökning Sök efter auktioner

Visa alla Kvarnål Allmog Belysning Böcker/Kartor Design Diverse Etnografiska Fashion Glas Guld/Smycken Keramik/Porslän Klippor/Ur Kunnat Leksaker Motor/Tecklar Metall Måttlar Nautica/Technica Nautica Orientaliskt Silver Spelöj Stopptecknarna Vapen/Redskap

Hem > Mönstringen av Joel Kumlin

#Auknmgbodyatp?ID=A216F2D29CB14031ADA2B4FE1F4553AA MA#& HasAttachments=1&Felder=%2F%2F%2F TS=142920433464 > 127587

Auktionen 127587

Beskrivning
FIGURGRUPP "Mönstringen"
 signerad Joel Kumlin 1973, skuren
 och bemålad trä, längd 97 cm

Kategorier
Konst, Skulptur

Lägg till i minneslista

f Like 0

De la

Budhistorik (15 bud)

Bud nr	Tid	Slut SEK
263211	2012-03-30 15:55:38	2 800
263155	2012-03-31 18:24:48	2 800
263211	2012-03-30 15:55:38	2 200
263154	2012-03-31 18:24:21	2 000
263211	2012-03-30 15:55:38	1 600

* DB Bud

ALUKTIONEN AVSLUTAD
2012-03-31 kl 18:32

Slutpris SEK
2 800

Uppskotts SEK
2 000

Föremålet omfattas av
Föderal/Dei de stult

Transport
Föremålet finns i Stockholm
Transport till Malmö, Göteborg eller
Helsingfors 200 kr.
Läs mer om transporten

Kontakt
Kundcenter tel 08-453 67 10
Växel tel 08-453 67 00
info@auktionverket.se
Magasin 5, Paremg 21-23

Onlineauktioner
Vinningslämningsutlämning
på Magasin 5
Öppettider
mån till kl 10-18

Filialer
Göteborg
Gejergatan 14
Malmö/Köpenhamn
Engelbrektsgatan 7

Antikskolan
Arbetsdan starten 1996 har
Antikskolan utbildat närmare
5.000 elever i konst och
stilhistoria.

28:23
2015-04-16

Joel Kumlin, *Sto med föl*, träskulptur 1974

Joel Kumlin, *träskulptur* 1975, 78 x b15 x h22. Tillhör Sala Sparbank.

Joel Kumlin, *Fiskare*, trärelief 1976, 40 x 65 cm.

Joel Kumlin, *Fäbovall*, olja 80 x 100 cm.

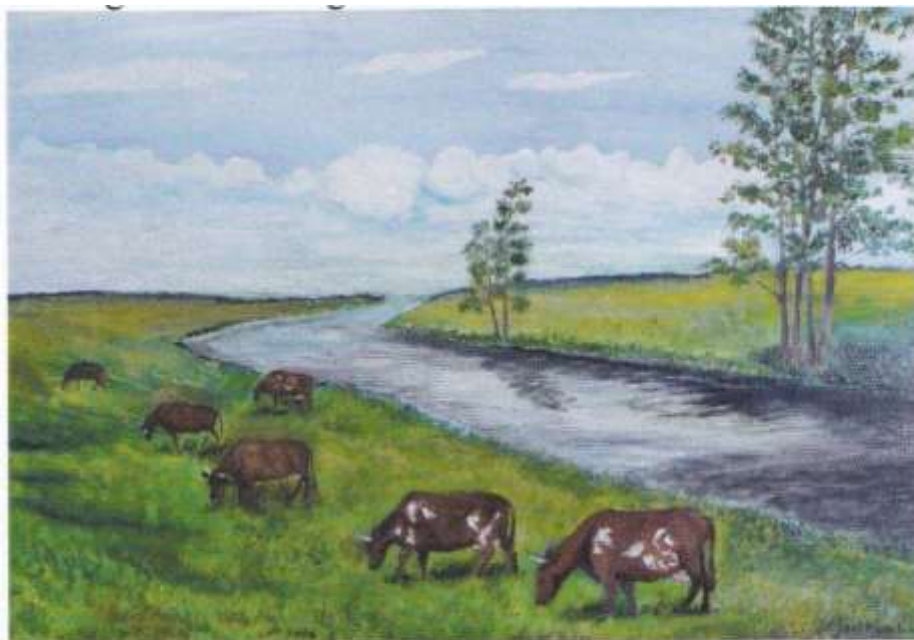
Joel Kumlin, *Älg*, 30 cm.

Joel Kumlin, *Man*, träskulptur

Joel Kumlin, Speleman, träskulptur 40 cm.

Sagån
Målning av Joel Kumlin

Ur *Sörbäck En by i Norrby socken* (sid 273) av Ann-Marie Olofsson.